

[Rager.]

engang havde den og var bange for Overgangsvanskelighederne; man havde nogle smaa Indvendinger, men disse var meget smaa.

Jeg gjorde opmærksom paa, at dette i og for sig ikke var saa mærkeligt, fordi den Kommission, der havde siddet, for en stor Del havde bestaaet af juridiske Embedsmænd, Politifolk o. s. v. og ikke havde været saa stærkt inficeret af motorkørende, hvoraf f. Eks. Repræsentanten for den største Motororganisation herhjemme, „Forenede Danske Motorejere“, var Tilhænger af Venstreforkørselsretten, og hvor Fodgængere og andre Trafikanter slet ikke havde været repræsenteret.

Jeg skal altsaa ikke gaa nærmere ind paa en Detailargumentation, men vil blot hævde dette, at Indførelsen af Venstreforkørselsret i meget høj Grad vil gøre Vanskelighederne og Faren ved Overgangen til Hovedfærdselsaarerne minimale, idet Venstreforkørselsret vil sige, at de Vogne, der kommer og skal ind paa Hovedvejen, i Forvejen skal holde tilbage, medens de efter den gamle Regel ikke havde Vigepligt, respektive havde Forkørselsret. Og jeg vil gerne sige, at da den daværende Justitsminister svarede mig paa mit Forslag under Diskussionen den 10. Marts 1932, sagde han om Venstreforkørselsretten: Den kan maaske komme engang med Tiden, men jeg tror ingenlunde, at Tiden er moden til at indføre den nu. Jeg vil sige, at jo længere Tid der gaar, og jo længere man anvender Højreforkørselsretten, jo mere betænkeligt bliver selvfølgelig Skifteøjeblikket.

Men alligevel vil jeg hævde, at Situationen ligger langt mindre betænkelig i Dag for dem, der har Betænkeligheder, end den gjorde i 1932. Hvad er der nemlig sket i Mellemtiden? Jo, der er sket det, at vi dengang ændrede Forkørselsret til Vigepligt, og medens man dengang paa Papiret i hvert Fald havde en Ret til at mase frem, har man siden den Tid en Pligt til at holde tilbage. Og jeg kan ikke tænke mig, at det virkelig skulde være saa galt med Motorfolket, at de skulde have faaet saa megen Færdselskultur, at det skulde blive til bare Tilbageholdenhed, hvis vi gik over til Venstreforkørselsret. Saa jeg skulde tro, at hvis Motorfolkene kører ordentligt, skulde der ikke være Betænkeligheder ved det. Naturligvis har jeg i nogen Grad Betænkelighed ved at statuere, at denne min Forudsætning helt igennem skulde holde Stik; men alligevel: Hovedparten af Motorfolk kører vel paa en

saadan Maade, at det ikke skulde være betænkeligt længere.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet her, men forbeholder mig at vende tilbage til det under Udvalgsbehandlingen og ved anden Behandling her i Salen. Men de ærede Medlemmer, der muligt kunde ønske at sætte sig ind i den tekniske Begrundelse for Venstreforkørselsretten, vil jeg gerne henvise til, at der i „Politiken“ for 9. Februar d. A. fandtes en Kronik, betitlet „Hvordan ellers?“, af Poul Henningsen; hvor hele Problemet er stillet op, og som indeholder letfattelige Illustrationer, saaledes at det i Løbet af et Kvarters Tid er tilgængeligt for enhver, der maatte interessere sig for at sætte sig ind i det. Og jeg henstiller meget til de enkelte Medlemmer af det høje Ting at vie denne — som det maaske for dem synes at være — lille Detail i Færdselsloven deres Interesse og Bevaagenhed. For mit Vedkommende er det saaledes, at jeg anser det for en meget afgørende og betydelig Forbedring, hvis vi i Færdselsloven kunde faa indført Højrevigepligt i Stedet for Venstrevigepligt.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres velvillige Holdning over for dette Forslag. Jeg tør ikke over for de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede konservative Ordfører, benægte, at den tidligere Modstand, der har været imod at indføre de nu foreslaaede Regler, har haft visse Fordele. Men jeg tror, at man paa den anden Side maa indrømme, at Tiden nu er moden.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at Hovedargumentet for Modstanden tidligere havde været det, at der vilde skabes større Usikkerhed ved Indførelsen af denne Regel. Dette er naturligvis rigtigt, hvis man ikke kommer ind paa et Afmærkningssystem, som dels alle forstaar og dels i sig selv er forsvarligt. Men det er ogsaa det, der tilstræbes ved Forslaget, og det glæder mig at konstatere, at „Drosketidende“, som er officielt Medlemsblad for „Taxa“ og „Foreningen af Automobil-droskeejere i Danmark“, som altsaa har den største praktiske Interesse i dette Problem, netop i en Anmeldelse af dette Forslag hævder, at Forkørselsretten paa Hovedvejene kun burde indføres i Forbindelse med en klar og ensartet Afmærkning, saaledes at man aldrig skal komme til at lade det bero paa et personligt Skøn over Forholdene i et Skæringspunkt, om man skal køre frem eller holde tilbage. Det er det Synspunkt, der danner Udgangspunktet for Udvalgs-